

NA SLOVÍČKO

I 80. výročí narození Vítězslava Háčka

Projekt žáků osmých ročníků v rámci hodin českého jazyka měl připomenout významnou osobnost naší minulosti, se kterou je od února i blíže spojená naše škola.

Vážený pane Háčku,

píši Vám o týdně, který jsme strávili studiem informací o Vašem životě a Vašem díle.

V úterý nám přednášela paní dr. Švandová, která nás s Vámi seznámila asi nejvíce, protože většina z nás o Vás moc informací nevěděla. Povídala nám, kde jste se narodil, kde jste studoval, jaká je Vaše nejznámější sbírka básní. Přiznávám se, že všechno bylo pro mě nové a dozvěděla jsem se toho nejvíce.

Ve středu jsme o Vás připravovali projekt. Například naše skupina psala o Vašem studiu na filozofické fakultě, které jste ale nedokončil, o Vaší lásce k Dorotce, pro kterou jste napsal 65 dopisů a básní, které jste pro ni složil.

Ve čtvrtek jsme navštívili Váš rodný domek v Dolínku, kde jsme se dozvěděli ještě několik informací o Vás a samotném domku. Bydlel jste se svými rodiči v malé světnici, kde je dnes pobočka městské knihovny a v druhé místnosti měli Vaši rodiče hospodu. Toto všechno jsme se dozvěděli od pana Romana Straky, který nám navíc ukázal několik obrázků, jak vypadal Váš rodný domek dříve. Potom jsme prezentovali už připravené projekty, a jelikož každá skupina měla ten svůj o něčem jiném, bylo to ještě zajímavější. Tímto se s Vámi tedy loučím a jsem ráda, že jsem se o Vás dozvěděla víc.

S pozdravem Bára Vinšová VIII.A

V Odolně Vodě dne 13. 4. 2015

Milý Vítězslave,

tento týden jsme oslavili výročí 180 let od tvého narození. V rámci tvých narozenin jsme dělali různé zajímavé aktivity, abychom se dozvěděli a naučili více o tvém životě a o tvých dílech.

První den jsme měli přednášku o tvém životě s paní A. Švandovou, o které bys měl vědět, že se se svým otcem výrazně podílela na záchraně tvého rodného domku v Dolínku a později v první polovině 70. let pak na zřízení knihovny. Z její přednášky jsem si odnesla spoustu nových informací o tvém dětství a osobním životě. A také jsem se dozvěděla, že tvá sbírka Večerní písně byla zhudebněna i v zahraničí.

Druhý den jsme pracovali ve skupinách a vytvářeli jsme projekt o tvém životě. Ze studijních materiálů jsem se dozvěděla pár novinek tak třeba ...

Třetí den jsme prezentovali projekty ve tvém rodném domku. O tobě slavném českém básníkovi, prozaikovi a dramatikovi jsem se dozvěděla mnohé. Zaujal mě tvůj milostný život s Dorotkou Horákovou. Překvapilo mne i tvé křestní jméno Vincenc. Velice mne šokovala informace o tvém úmrtí, že tak talentovaný a geniální muž české společnosti musel zemřít tak mladý.

Na závěr bych ti chtěla poděkovat za tvou krásnou uměleckou tvorbu. Já sama znám několik tvých básní, které mi pomohly se umístit v recitační soutěži.

S pozdravem žákyně z VIII. B z 21. století Týna

Uvnitř čísla:

Výročí narození V. Háčka	2
Zpráva z Borovice	3
Povídka do soutěže	4
Den vědy a techniky	5
Zprávy z Ekotýmu	5
Výsledky velikonocního běhu	6

Vážený pane Vítězslave Hátku,
Tento dopis vám píši jako krásnou tečku za mým týdenním programem, který jsem se svou třídou věnoval Vám.

Hned v úterý po jarních prázdninách jsem absolvoval přednášku RNDr. Aleny Švandové, která byla úžasná nejen v tom, že jsem se seznámil s vaším životem, ale také jsem se seznámil s autorkou knihy, kterou jsem ve středu použil k tvorbě projektu a ten jsem pak ve čtvrtek prezentoval.

Ve středu, jak už jsem zmínil, jsem vytvořil na papír A3 prezentaci pro Vás. Každá z pěti skupin dostala jednu část z knihy RNDr. Švandové, kterou měli přečíst, vybrat důležité části, přepsat na papírek, vystříhnout a nalepit na barevný A3 papír.

Ve čtvrtek jsem se sešel se třídou před školou, neboť jsme tento den měli v plánu jít do Vašeho rodného domu v Dolínku. Tam jsme prezen-

tovali naše připravené projekty. Moje skupina byla na řadě jako druhá. Jelikož jsem ze skupiny prezentoval jako první, snažil jsem se působit jistě a sebevědomě, abych nevyděsil své kolegy. Moje skupina prezentovala Vaše zamilování do Dorotky Horáckové, studium na KU a časopis Lumír. Zajímavé bylo i to, co se dělo po našem odprezentování. Vystoupila i paní uč. Predigerová a nakonec i pan Straka, který vyprávěl hlavně o Vašem rodném domku, co se s ním dělo. Přiložil i fotografie, jak se váš rodný dům měnil v průběhu let.

No a dnes v pátek píšeme dopis pro vás jako tečku a shrnutí celého týdne.

V závěru bych chtěl napsat, že si myslím, že tento týden byl velice zajímavý a hlavně byl to odchod od stereotypu, který je někdy ve škole obvyklý. Já jsem se narodil na Moravě a sem jsem se přistěhoval v šesti letech. Toto město mne uchvátilo a jsem rád, že tu mohu vyrůstat. Loučím se s Vámi v domnění, že toto město na Vás nikdy nezapomene. Klidně bych tvrdil, že tím, jaký jste byl, co jste dělal a napsal, jste uchvátil dost lidí, že se z Vás stal „nesmrtelný“.

Žijte v srdcích Vodoláků!

Loučí se Lukáš Vitásek, VIII. B

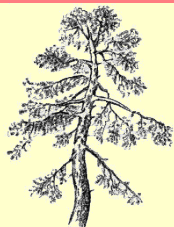
Vážený pane Hátku,
celý týden jsme o Vás zjišťovali různé informace a zajímavosti. Myslím, že to bylo velmi poučné a že jsem se dozvěděl spoustu věcí, které si o Vás budu pamatovat. Hned v úterý byla zdrojem našich informací paní dr. Švandová, která si pro nás připravila přednášku o Vašem životě. Vyprávěla nám také, že díky jejímu tatínkovi se zachránit Váš rodný domek, který chtěli někteří lidé zbourat, protože jim nepřipadal důležitý.

Ve středu jsme se rozdělili do skupinek, zpracovávali jsme společně připravený text a připravovali krátké prezentaci o určitém období Vašeho života. Ve čtvrtek jsme pak navštívili Váš rodný domek, ve kterém jsme odprezentovali naše projekty ostatním spolužákům. Poté jsme si mohli domek prohlédnout a také jsme se dozvěděli o jeho historii pár zajímavých informací od p. Straky. Myslím si, že tento týden byl velmi zajímavý a měl pro všechny velký přínos.

Moc Vám děkuji *Martin Uher, VIII. A*

Můj největší zážitek z kurzu

Mně se z jazykového kurzu nejvíce líbilo plavání. Voda byla osvěžujících každý den. Učili jsme se hrát vodní pólo, jak skočit do neznámé vody, poznat, jak je voda hluboká a také jsme lovili různé předměty. Moc se mi to líbilo.

Yasmine B.

Můj největší zážitek byl, když jsme měli táborák. Nejdříve jsme si každý našli klacek na opékání buřtů. Když jsme ho našli, tak jsme šli pro dříví na oheň. Paní učitelka Smetanová rozdělala oheň a začal táborák. Všichni si začali opékat buřty. Potom se začaly zpívat různé táborové písničky: Na Okoř je cesta, Citrónky, Generál Laudon, Bedna od whisky... Skoro na konci jsme si všichni stoupli kolem ohně a zpívali všichni společně. Konec táboráku ohlásila paní učitelka Smetanová a protože já táboráky miluju, docela mě t naštvalo. Kluci ještě zůstali hasit a my holky jsme šli do chalupy. Byli jsme všichni smradlaví od ohně, ale byl to můj největší zážitek.

Sabina C.

Můj největší zážitek na jazykovém kurzu byl fotbalový zápas s druháky z liberecké školy. S Kačkou jsme byly jediné holky v týmu. Druháci hráli výborně a nakonec jsme protivník porazili. Nejlepší na tom všem bylo, že to nikdo nebral vážně a všichni chápali, že to hrajeme poprvé v životě. Nakonec jsme měli všichni naprosto příšerný záchvat smíchu a kluci z druhého družstva nám popřáli k vynikajícímu výsledku. Fotbal se opravdu vydařil.

Lucie R.

Můj největší zážitek byla bojovka – orientáček. Nejprve jsme dostali papíry, kam jsme psali odpovědi a šli jsme na jednotlivá stanoviště – luštili jsme morseovku, poznávali jsme houby, naše sportovce, počítali jsme příklady z matematiky, luštili anglickou křížovku i česká přísloví. Možná jsme nějaká stanoviště popletla, ale to nevadí, hlavně, že jsme si to užili. Když jsme došli do cíle, bylo tam už hodně dětí. Já jsem z oranžových doběhla asi jako druhá. Nakonec bylo vyhlášení, kde jsme se neumístila, ale to nevadí, hlavně, že jsem se zúčastnila.

Daniela B.

Můj největší zážitek? Porážka kluků v přehazce ve všech třech setech. Vůbec jsme to nečekala, ale házely jsme a chytaly jsme dobře (No výborně). A kluci místo toho aby hráli přehazku, tak do toho míče pinkali a jako by hráli volejbal. Bylo to trochu zamotané, ale nakonec to šlo. První set jsme vyhráli docela v pohodě, druhý taky, ale třetí to bylo 19:19. Bály jsme se, že je neporazíme, ale nakonec to tam spadlo, Verča jim to tam hodila a oni nestihli odpinknout míč.

Zuzana F.

Hmm... asi přehazka, protože jsme ji předtím nikdy nehrála. Líbilo se mi přehazovat a chytat míče. Taky j přitom sranda, hlavně když se všichni rozeběhnou pro míč a srazí se. Když je sranda, tak nedojde k hádce jako v jiných sportech. Dokonce začínám uvažovat, že začnu chodit na volejbal, i když jsme ho nikdy nehrála, a mohla bych tam chodit i s Terkou.

Kateřina M.

Největší zážitek - hraní softbalu. Napoprvé jsme to nechápala, vlastně vůbec. Ale postupem času mi to začalo jít. Turnaj v softbale byl pohodový. Je dobré, že můžu dávat malou ránu, protože velká mi moc nejde a také umím celkem dobře běhat.

Kateřina S.

Milí budoucí šestáci, určitě přijed'te. Naučíte se tady spoustu věcí, které jste v životě nedělali. Hráli jsme fotbal, přehazku, vybíjenou, nacvičovali jsme anglické divadlo, plavali, pomáhali jsme Ekotýmu zdobit tašky a svačínové krabičky. Dopoledne probíhalo vyučování, učili jsme se angličtinu a češtinu.. Odpoledne patřilo sportovním aktivitám. Byli jsme rozděleni do čtyř týmů - růžoví, červení, oranžoví a žlutí. Našimi vedoucími byly holky ze sedmičky. Mějte se krásně a určitě přijed'te.

Příběh, se kterým se Veronika Trčková z VII. A zúčastnila literární soutěže KNIHA V HLAVNÍ ROLI.

Xemeriusi?

„Šprtko!“ zahulákal na mě jakýsi chlapec, kterého jsem nikdy předtím neviděla. Vždy se mi zdálo zajímavé, jak všichni přesně ví, kdo jsem. Přitom mě znají sotva od vidění. S tímhle oslovením jsem se setkávala tak často, že už mě to ani neuráželo. Stačilo si vzpomenout na to, o kolik vyšší vzdělání budu mít než tihle primitivové a div jsem je nezačala litovat. Přitom ani tak docela „šprtka“ nejsem. Mám dobré známky, to ano, jenže já se vlastně ani nemusím učit.

Sešla jsem pár posledních schodů a zamířila do třídy. Usedla jsem na své místo a z tašky vytahala několik věcí a knihu. To byl další rozdíl mezi mnou a jimi. Většina mých spolužáků v životě přečetla jen tolik, kolik bylo nezbytně nutné. Oni neviděli to, jak knížky umí okouzlit, necítili vůni listů nových i starších výtisků. Já ale ano. Čtu často a ráda. A právě v tom to bylo. Oni mi zkrátka jen nerozumí.

Otevřela jsem knihu a zhluboka se nadechla. První kniha z trilogie Drahokamy, Rudá jako rubín, hlásala titulní strana. Asi už po dvacáté jsem se začetla do jejích listů. Tohle bylo jedno z těch dílek, které můžete číst znovu a znovu, a pokaždé vás tam něco překvapí, pochopíte další souvislost. Hlavní hrdinka byla pomalu mou nejlepší kamarádkou.

Přetrpěla jsem několik dalších hodin (samozřejmě mi pomohla Rudá) a konečně usedla na sedadlo v autobuse domů. Upíráám pohled z okénka na známou krajinu. Když v tom... „Au,“ vyjekla jsem, ale naštěstí ne moc nahlas a nikdo ze spolucestujících si mě nevšiml. Cítila jsem totiž, jak mě cosi kouslo do lýtky. Sklopila jsem pohled a u mých bot se cosi krčilo. „Xemeriusi?“ zašeptala jsem. Xemerius byl postavou z mé právě rozečtené knihy. Obživlý chrlič- démon, maličko připomínající kočičku, maličko dráčka. Drobnýma očičkama po mně koukal a dřív než jsem se stačila nadát, skočil mi do porozepnutého batohu. To už autobus zastavoval na zastávce, kde bylo třeba vystoupit. Opatrně jsem tašku zavřela, vzala ji i s Xemerieusem na záda a zamířila domů. Naštěstí to nebylo daleko, můj nový kamarád nebyl zrovna nejlehčí. Ve svém pokoji jsem položila batoh na postel a rozepla zip. Chrlič vyskočil s knihou v tlapce. „Ty o mně čteš?“ zeptal se očividně velice potěšený. „Jasně, je to moje nejoblíbenější knížka. Řeknu ti, tvoje hlášky miluju!“ Xemerius se zašklebil a nevinným sladkým hláskem řekl jednu z mých oblíbených: „A můžu ho prosím sežrat?“

Odpoledne jsme strávili rozebíráním jednotlivých kousků ze všech třech knih, prosila jsem ho, aby mi říkal jeho průpovídky. Pokusila jsem se ho nakreslit, ale pořád se mlel a tak jsem jen potají zachytila několik fotek na můj mobil. Spát jsme šli pozdě v noci - já do své postele a jemu jsem z několika dek vytvořila pelíšek v rohu pokoje. Jaké mám štěstí, že se rodiče právě dnes rozhodli jít na večeři!

Ráno, sotva jsem otevřela oči, rozhlížela jsem se po démonkovi. V pokoji nebyl. Obešla jsem celý dům, i na střechu jsem se podívala a Xemerius nikde. Dokonce i fotky z mobilu jako by se vypařily. Tak nevím. Nezdálo se mi to jen? Nebo jsem opravdu měla návštěvu z knížky? Knížka! Prohledala jsem pokoj a nikde jsem ani jednu knihu z trilogie nenašla. Doufám, že se můj kamarád i s knihami vrátí, pomyslela jsem si, když jsem nastoupila do autobusu.

Den vědy a techniky

Dne 28. 4. proběhl na naší škole ve spolupráci se Západočeskou univerzitou v Plzni den plný zábavy, který byl věnován vědě a technice. Žáci v pěti třídách, kde se střídali, měli k dispozici tyto expozice:

Aktivní mozek

Kreativní dílna

Kybernetika hrou

Ukázka fungování mostů

Interaktivní pískoviště

Technická výchova

nejvíce se mi líbila 3D tiskárna....

nejvíce mne zaujala kybernetika hrou, zaujal mě kinect, který znám z x-boxu

myslím, že to bylo perfektně připravené, dali si s tím určitě dost práce. Všechna stanoviště byla zajímavá, ale asi nejzajímavější bylo první stanoviště - používání robotů a „kouzelné“ pískoviště ...

líbilo se mi to, ale některé věci jsme nechápali, se mi líbila expozice Aktivní mozek. Jsem rád, že jsme se dozvěděli něco nového...

nejvíce se mi líbil balonek, který se dal ovládat magnetem, soutěžili jsme u toho mezi sebou. taky se mi líbilo to pískoviště ...

velmi se mi tato akce líbila, nejvíce se mi líbila robotická ruka, kamera kinect s pískovištěm a aktivní mozek, i když v budoucnu se něčemu takovému asi věnovat nechci, bylo to zajímavé ...

hrozně se mi líbilo oddělení, kde se zkoumal lidský mozek, dále se mi líbilo pohyblivé rameno a nádoba s pískem a barvení klíčů. Ostatní nebylo špatné, ale mě moc nenadchly...

můj největší obdiv má 3D tiskárna, znala jsme ji už dřív, ale až teď jsem ji konečně viděla na vlastní oči. Strašně se mi také líbilo, jak jsme se „hrabali“ v písku, bylo to až magický. Jsem ráda, že se něco takového u nás uskutečnilo, že jsme to všechno mohli zažít. ..

věda není to, co by mě nějak extra zajímalo, ale zaujala mě tvořivá díla, ta pro mne byla asi nejzajímavější. Líbilo se mi i povídání se slečnou, která nám vyprávěla o tom, že i zdravotnictví a kosti potřebují vědu a její poznatky ...

názory žáků VIII.A

Zprávy z EKOTÝMU

- žáci Ekotýmu uspořádali v **pátek 6. března** akci Litter Less pro žáky 1. až 5. tříd. Děti se při ní dozvěděly více o samotné kampani a hlavně o problematice neustálého nárůstu množství odpadů. Děti diskutovaly nad prezentací o odpadech, luštily křížovku, hrály pantomimu nebo vymýšlely plakát, jaké chování je špatné, a zbytečně při něm vznikají odpady a co je naopak správné a omezíme tím vznik odpadů. Shlédly také video, které natočili žáci naší školy na podporu kampaně Litter Less

- **úterý 14. dubna** vyrazil Ekotým na jarní úklid lesa pořádaný ZO ČSOP Vodolensis a komisí životního prostředí našeho města

- v rámci oslav Dne Země byly na prostranství před školou umístěny dva stojany s květinami, které oživily vstup do školy a ve všech určitě probouzí tu správnou jarní náladu

- již tradičně rozdávali členové Ekotýmu ke Dni Země přes dvě stě rostlin, které spolu s žáky vypěstovala paní učitelka Nováková

- Ekotým ZŠ se v rámci oslav jara zapojil také do obnovy stezky v Malém háji

Výsledky velikonočního běhu do schodů

„Doběhni si pro zajíce“

I. třídy:

1. Jan Faltus	1. C
2. Martin Abt	1. C
3. Diana Sobol	1. C
Tereza Vyvalová	1. A

2. - 3. třídy:

1. Patrik Marek	2. B
2. Ellla Krausová	2. A
3. Andii Tyvodar, Jiří Kůla, Adam Výbora	2. A

4. - 5. třídy:

1. Sarah Míková	4. C
2. Daniel Polák	4. A
3. Tomáš Rabatin	5. A

6. - 7. třídy:

1. Oleksij Abramčuk	6. B
2. Karolína Kumštová	7. B
3. Matyáš Surý	7. B
Šimon Hlavín	7. B

8. - 9. třídy:

1. Šimon Běhan	8. A
Vincenc Razák	8. B
3. Barbora Srbová	8. A
Adéla Marková	8. B
Petra Fárová	8. A
Veronika Šimková	8. B

I. speciální třída:

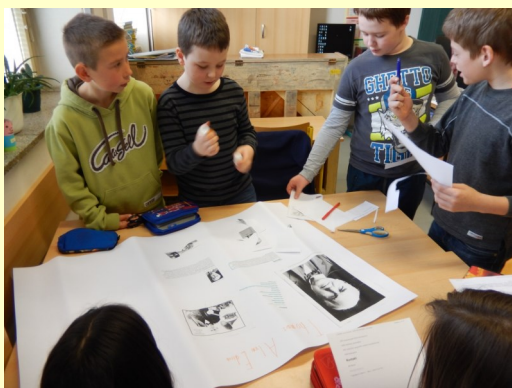
1. Adam Stoklásek, Erika Kovářová

II. speciální třída:

1. Kateřina Botlová
2. David Gábor
3. Pavlína Gáborová Nikola Gáborová

↑ V pátek 27. 3. se děti ze třetích tříd mohly zúčastnit noci plné zábavy a dobrodružství. Celým večerem nás provázela kniha Na hradě Bradě. Děti plnily zajímavé úkoly s komiksovými příběhy a nakonec hledaly ukrytý poklad. Na dobrou noc jsme si pak pustili At' žijí duchové!

V sobotu 7. března se vybrali žáci naší školy zúčastnit HME v atletice. Náš fantým, jeden z nejpočetnějších v sobotním dopoledni, mohutně povzbuzoval výkony všech startujících atletů a svým sportovním chováním vzorně reprezentoval svou školu. →

Ve čtvrtek 16. 4. 2015 se žáci naší školy vypravili na exkurzi do měst Radebeul a Dresden

Rok 2015 je věnován vědě a technice, a proto 1. 4. proběhl ve škole celoškolský projekt na téma "Vynálezy a jejich objevitelé".

←

Krásné jarní dny
přeje NA SLOVÍČKO